

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžhuv/2/2012
Identifikačné číslo spisu:	6012200046
Dátum vydania rozhodnutia:	31.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6012200046.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Ivana Rumanu, v právnej veci žalobcu : P. Z. D., bytom Z. X, E., zastúpeného JUDr. Rudolf Manik, PhD., advokát Advokátskej kancelárie ADVOKÁT, s.r.o. so sídlom v Košiciach, Jantárová 30, proti žalovanému: Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, Jána Švermu 43, Banská Bystrica, za účasti : Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, Kutuzovova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. POZ 1503-2004 II/125-2011 z 18. novembra 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. apríla 2012, č. k. 23S/4/2012-22, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. apríla 2012, č. k. 23S/4/2012-22, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. POZ 1503-2004 II/125-2011 z 18. novembra 2011, ktorým o rozklade podanom žalobcom ako prihlasovateľom, proti rozhodnutiu žalovaného zn. POZ 1503-2004 N/120-2010/Bre z 30. septembra 2010 o vyhovení námietkam proti zápisu obrazového označenia „K. F.“, č. spisu POZ 1503-2004, do registra ochranných známk, podaným Ministerstvom obrany Slovenskej republiky (ďalej len „MO SR“), rozhodol tak, že podľa § 59 ods.2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v spojení s § 7 písm. f/ zák. č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochranných známkach“ alebo „zák. č. 506/2009 Z. z.“) rozklad zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Neúspešnému žalobcovi krajský súd náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobné námietky sú nedôvodné. Uviedol, že žalobca síce spochybňuje skutočnosť, že neboli splnené podmienky

na vyhovie námietskam MO SR, avšak nekonkretizuje, v čom má splnenie podmienok spočívať a o nesplnenie akých podmienok sa jedná. Krajský súd sa nestotožnil ani s konštatovaním žalobcu o nedostatočne zistenom skutkovom stave, resp. o nesprávnom právnom posúdení veci a mal tiež za to, že žalovaný sa dôsledne riadil rozsudkom tamajšieho súdu č. k. 23S/24/2009-110 z 24. februára 2010. Pokiaľ žalobca v žalobe namietal „scestné“ tvrdenia žalovaného vo veci posúdenia námietkového titulu podľa § 7 písm. f/ zák. č. 506/2009 Z. z., ktoré si v podstate žalovaný osvojil ako názor súdu vyslovený v predchádzajúcom rozhodnutí, súd k tejto žalobnej námietke uviedol, že žalovaný v zmysle § 250j ods. 6 O.s.p. je viazaný právnym názorom súdu, ktorý bol povinný rešpektovať. Krajský súd uviedol, že nadobudnutím právoplatnosti predchádzajúceho rozhodnutia súdu nastal stav viazanosti týmto prvším rozhodnutím aj pre súd, a teda stav nemožnosti vo veci rozhodnúť inak. Zdôraznil, že žalobca mal možnosť proti predchádzajúcemu rozsudku súdu podať odvolanie, na základe ktorého by bola posúdená správnosť záveru, ako aj právneho názoru súdu, ktorým by sa následne správny orgán bol povinný riadiť.

Krajský súd mal za to, že žalovaný odstránil vytýkané nedostatky v procese dokazovania, pričom jeho záver vo veci posúdenia námietky podľa § 7 písm. f/ zák. č. 506/2009 Z. z. považoval za vecne správny.

Podľa názoru krajského súdu namietateľ bol aktívne legitimovaným pre uplatnenie namietaného titulu podľa § 7 písm. f/ zák. č. 506/2009 Z. z., že došlo k osvedčeniu skutočnosti, že namietané označenie existovalo už pred podaním prihlášky a bolo používané akrobatickou skupinou „C. B.“, ktorú tvorili profesionálni vojaci, nemajúcou nikdy vlastnú právnu subjektivitu, pričom používali lietadlá, ktoré boli majetkom SR v správe MO SR. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že namietané označenie nadobudlo rozlišovaciu spôsobilosť vzhľadom na viaceré verejné vystúpenia v SR aj v zahraničí. Podľa jeho názoru MO SR bolo oprávnené podať námietky v záujme SR, pretože za Ozbrojené sily SR koná MO SR. Súd mal za to, že boli splnené podmienky pre vydanie rozhodnutia, ktorým bolo vyhovie namietanému titulu podľa § 7 písm. f/ zákona o ochranných známkach, ktorá skutočnosť odôvodňuje v zmysle § 32 ods.2 cit. zákona zamietnuť prihlášku ochrannej známky.

Krajský súd tiež nepovažoval za relevantnú žalobnú námietku, že úrad akceptoval dôvodnosť prihlášky jej zápisom do registra ochranných známok. K zápisu ochrannej známky došlo totiž na základe predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia žalovaného, ktorým boli zamietnuté námietky navrhovateľa, avšak toto rozhodnutie vzhľadom na to, že bolo zrušené predchádzajúcim rozsudkom krajského súdu, stratilo právoplatnosť, a teda aj zápis ochrannej známky do registra opodstatnenosť.

Za nesprávnu považoval krajský súd argumentáciu žalobcu o tom, že žalovaný sa neriadil názorom súdu vo veci konštatovaného nedostatku aktívnej legitimácie navrhovateľa, pretože súd nedostatok vecnej legitimácie namietateľa konštatoval len v prípade uplatneného dôvodu podľa § 7 písm. i/ zák. č. 506/2009 Z. z., t. j. ohľadne autorských práv namietateľa ku kolíznej farebnej kamufláži a je zrejmé, že tento dôvod neobstojí práve z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie namietateľa z dôvodov bližšie popísaných už v predchádzajúcich rozhodnutiach žalovaného, ako aj predchádzajúceho rozhodnutia súdu. Avšak táto skutočnosť nie je relevantná zmeniť záver o nevyhnutnosti zamietnutia prihlášky ochrannej známky podľa § 32 ods.2 zák. č. 506/2009 Z. z., pretože bola preukázaná opodstatnenosť námietkového titulu uplatneného podľa § 7 písm. f/ citovaného zákona. Krajský súd zdôraznil, že čo i jeden uznaný námietkový titul znamená nemožnosť zápisu prihláseného označenia do registra a vyústenie do zamietnutia prihlášky.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote podal žalobca odvolanie, pretože sa domnieval, že v predmetnej veci neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá. V prvom rade prvostupňový súd podľa žalobcu nedostatočne zistil skutkový resp. nesprávne posúdil právny stav veci. Žalobca v predmetnom konaní na základe vykonaného dokazovania uniesol dôkazné bremeno, ktoré malo spočívať v preukázaní jestvovania Občianskeho združenia Biele Albatrosy, resp. užívania lietadiel v čase existencie Česko - Slovenska, teda ešte pred vznikom Armády Slovenskej republiky. Predchodcom tohto združenia bol Display team, ktorý preukázateľne vznikol ešte pred vznikom SR rovnako ako samotné združenie, na pravde sa tak nezakladá pôsobenie Bielych Albatrosov iba v rámci Armády SR. Žalobca zdôraznil, že toto združenie však na rozdiel od tvrdení prvostupňového súdu netvorili len profesionálni vojaci, ale aj civilisti a nimi používané lietadlá neboli iba v správe MO SR, navyše niektoré z nich používali ešte pred správou Federálneho ministerstva obrany ČSFR. Žalobca

uviedol, že v danej veci dostatočne preukázal oprávnenosť jeho nároku na prihlášku ochrannej známky, čo už úrad akceptoval dňa 12. novembra 2008 zápisom ochrannej známky do registra rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva SR pod č. 223233. Irelevantné je tvrdenie o tom, že kamufláž lietadla sa nadobudla dlhodobým a kontinuálnym používaním v ASR, pre toto tvrdenie neboli predložené žiadne dôkazy a už vonkoncom sa súd nevysporiadal s listom autora R. K. z 12. septembra 2005 i rozhodnutím Armády ČR o prestriekaní jej lietadiel, čím napadnuté rozhodnutie pokladal za nepreskúmateľné. Na základe uvedených skutočností žalobca žiadal rozsudok prvostupňového súdu zmeniť, návrhu vyhovieť a priznať mu náhradu trov prvostupňového konania 469,71 € a odvolacieho konania za súdny poplatok 66 € + 1 úkon právnej pomoci á 127,16 € (odvolanie vo veci samej zo 6. júna 2012) a 1x režijný paušál 7,63 €.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 O.s.p. potvrdil a účastníkom konania nepriznal právo na náhradu trov konania. Žalovaný uviedol, že zhodne ako namietateľ nepopiera tvrdenie žalobcu o existencii akrobatickej skupiny „C. B.“ aj v čase existencie ČSFR (pred 1. januárom 1993), avšak nie je mu zrejmé, kam smeruje žalobcova námietka uvedená v odvolaní, že žalobca uniesol dôkazné bremeno, ktoré malo spočívať v preukázaní jestvovania združenia „C. B.“ resp. v preukázaní užívania lietadiel ešte v čase existencie Česko-Slovenska. Zdôraznil, že v správnom konaní nebola existencia tejto akrobatickej skupiny sporná a skutočnosť, že existovala a používala lietadlá s farebnou kamuflážou (namietané označenie) zhodnou s prihláseným označením, či už pred vznikom samostatnej SR alebo po jej vzniku, je v neprospech žalobcu. Ohľadne tvrdenia žalobcu, ktorý v rámci odvolania po prvýkrát tvrdí, že predchodcu akrobatickej skupiny „C. B.“ „M. R.“ tvorili aj civilisti, žalovaný okrem konštatovania, že žalobca na podporu svojich tvrdení neuviedol žiadne dôkazy, poukázal na ust. § 250i ods. 1 O.s.p., podľa ktorého pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Nové skutočnosti, uvedené po prvýkrát až v žalobe, resp. v tomto prípade dokonca až v odvolaní, by tak nemali byť v súdnom konaní zohľadnené, keďže súdny prieskum nenahrádza správne konania. V tejto súvislosti poukázal aj na ust. § 52 ods. 1 a 3 zák. č. 506/2009 Z. z. Žalovaný poukázal tiež na skutočnosť, že závery žalobcu ohľadne preukázania oprávnenosti jeho nároku na zápis prihláseného označenia do registra ochranných známk, keďže úrad 12. novembra 2008 jeho návrhu vyhovel, sú právne bezvýznamné. Po vrátení veci súdom bol zápis ochrannej známky č. 223 233 zrušený a prihláška žalobcovej ochrannej známky bola vrátená naspäť do konania, ktoré sa už skončilo s opačným výsledkom, t. j. v prospech namietateľa, keď prihláška bola zamietnutá.

Účastník konania vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. v celom rozsahu potvrdil. Ohľadne odvolacích dôvodov uviedol, že akrobatická skupina „C. B.“ pôsobila v rokoch 1991 až 2004, pričom lietadlá patriace k tejto skupine mali vojenskú kamufláž do roku 1992, kedy bol prijatý nový návrh dizajnéra p. R. K. z výrobného závodu Aero Vodochody. Následne toto označenie používala Armáda Slovenskej republiky a neskôr Ozbrojené sily SR, a preto tvrdil, že toto označenie je zhodné alebo zameniteľné s nezapísaným označením, farebným vyhotovením lietadiel typu L-39, ktoré bolo používané ešte pred podaním prihlášky ochrannej známky žalobcom. V tejto súvislosti zároveň poznamenal, že je neprípustné, aby prihlasovateľ po skončení služobného pomeru si privlastnil označenie ako ochrannú známku, s ktorou prišiel do styku počas výkonu služobného pomeru. Pokiaľ žalobca v rámci odvolania uviedol nové skutočnosti, ktoré pôvodne do žaloby neuviedol, podľa názoru účastníka súd na tieto v zmysle § 250j ods. 1 O.s.p. nemôže prihliadať. K námietke žalobcu, že v danej veci dostatočne preukázal oprávnenosť jeho nároku na prihlášku ochrannej známky, čo už žalovaný akceptoval 12. novembra 2008 zápisom ochrannej známky do registra rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva SR, uviedol, že predmetné rozhodnutie bolo na základe rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/24/2009-110 z 24. februára 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 23. apríla 2010, zrušené. Z dôvodu, že žalovaný je viazaný právnym názorom súdu, rozhodnutím č. POZ 1503-2004 zo 6. mája 2010 zápis ochrannej známky č. 223233 zrušil. Účastník mal za to, že krajský súd postupoval v súlade so zákonom a vydal vecne správne a zákonné rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10

ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 31. júla 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu vyplývajú nasledujúce skutočnosti.

Žalobca ako prihlasovateľ podal 3. mája 2004 prihlášku obrazovej ochrannej známky „silueta lietadla“ č. spisu POZ 1503-2004, ktorá bola vo vestníku úradu zverejnená 1. apríla 2005 pre tovary „lietadlá“ v triede 12 medzinárodného triedenia tovarov.

Proti zápisu uvedeného označenia do registra Úradu priemyselného vlastníctva SR Ministerstvo obrany SR podalo 2. júna 2005 námietku, ktorú odôvodnilo tým, že obrazová známka, ktorá má byť podľa podanej prihlášky zapísaná je zhodná s kamuflážou, ktorá sa v súčasnosti používa pre lietadlá L-39 Ozbrojených síl SR. MO SR uviedlo, že pôvodne mali lietadlá patriace k známej slovenskej akrobatickej skupine Biele Albatrosy vojenskú maskovaciu kamufláž, avšak v roku 1992 bol prijatý návrh dizajnéra pána R. K. z výrobného závodu Aero Vodochody, ktorý bol dodávateľom lietadiel L-39 pre Federálne ministerstvo obrany ČSFR, pričom nový nástrek symbolizoval farby československej trikolóry. Z námietky vyplýva, že skupina Biele Albatrosy bola leteckou akrobatickou skupinou, ktorá pôsobila v rokoch 1991 až 2004 v Česko-slovenskej armáde, Armáde SR a neskôr OS SR, pričom lietadlá vyrobené vo vyššie spomenutom závode sú stále v užívaní OS SR. Namietateľ s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. e/ zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej „zák. č. 55/1997 Z. z.“), v zmysle ktorého za ochrannú známku nemožno uznať označenie, ktoré je zhodné alebo zameniteľné s nezapísaným označením, ktoré používaním v obchodnom styku nadobudlo rozlišovaciu schopnosť pre rovnaké alebo podobné tovary alebo služby používateľa pred dňom podania prihlášky, ak takéto označenie nemá iba miestny obsah, uviedol, že z opísaného skutkového stavu je zrejmé, že predmetná obrazová známka bola už používaná pre rovnaký tovar pred dňom podania prihlášky a nadobudla dostatočnú rozlišovaciu spôsobilosť nielen miestneho dosahu. Zároveň mal za to, že namietané označenie je zhodné s autorským dielom pána K. vytvoreným pred dňom podania prihlášky. Vzhľadom k uvedenému navrhol, aby ÚPV SR podľa ustanovenia § 11 ods. 2 písm. a/ zákona č. 55/1997 Z. z. prihlášku v celom rozsahu zamietol.

Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. POZ 1503-2004 N/270-2006/Bre z 11. augusta 2006 námietky MO SR podané proti zápisu obrazového označenia (silueta lietadla), č. spisu POZ 1503-2004, do registra ochranných známk, prihlasovateľa P.. Z. D., zamietol.

Žalovaný rozhodnutím č. POZ 1503-2004 II/154-2008 z 8. októbra 2008 podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku v spojení s ust. § 4 ods. 1 písm. e/ a i/ zákona č. 55/1997 Z. z. rozklad MO SR zamietol a rozhodnutie č. POZ 1503-2004 N/270-2006/Bre z 11. augusta 2006 potvrdil.

Úrad priemyselného vlastníctva SR ochrannú známku číslo 223233 podľa § 12 ods. 1 zák. č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov zapísal 12. novembra 2011 do registra ochranných znáмок.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 23S/24/2009-110 z 24. februára 2010 rozhodnutie žalovaného č. POZ 1503-2004 II/154-2008 z 8. októbra 2008 a prvostupňové rozhodnutie č. POZ 1503-2004 N/270-2006/Bre z 11. augusta 2006 zrušil podľa § 250j ods. 2 O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Z podkladov spisu je zrejmé, že ani jeden z účastníkov konania odvolanie proti nemu nepodal. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 23. apríla 2010.

Podľa § 250j ods. 6 O.s.p. (s účinnosťou od 1. januára 2012 ods. 7) správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Po vrátení veci Krajským súdom v Banskej Bystrici žalovanému na ďalšie konanie, Úrad priemyselného vlastníctva SR rozhodnutím č. POZ 1503-2004 zo 6. mája 2010 zápis ochrannej známky č. 223 233 zrušil a prihlášku ochrannej známky značky spisu POZ 1503-2004 vrátil späť do konania.

Za stavu, že namietateľ (MO SR) uplatnil námietky podľa § 9 zák. č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach - na základe námietkových titulov podľa § 4 ods. 1 písm. e/ a § 4 ods.1 písm. i/ tohto zákona - ktorý bol s účinnosťou od 1. januára 2010 zrušený zákonom č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach, v súlade s ust. § 54 ods.1 zák. č. 506/2009 Z. z., sa konanie o predmetnej prihláške dokončí podľa tohto zákona. Vzhľadom na túto skutočnosť, boli uplatnené námietkové dôvody správnymi orgánmi posudzované podľa § 7 písm. f/ a i/ zák. č. 506/2009 Z. z.

V nadväznosti na uvedené boli vydané v tomto konaní preskúmané rozhodnutia.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného sp. zn. POZ 1503-2004 II/125-2011 z 18. novembra 2011, ktorým o rozklade podanom prihlasovateľom P. Z. D., t. j. žalobcom proti rozhodnutiu žalovaného zn. POZ 1503-2004 N/120-2010/Bre z 30. septembra 2010 o vyhovení námietkam proti zápisu obrazového označenia „K. F.“, č. spisu POZ 1503-2004, do registra ochranných znáмок, podaným Ministerstvom obrany Slovenskej republiky rozhodol tak, že podľa § 59 ods.2 správneho poriadku v spojení s § 7 písm. f/ zák. č. 506/2009 Z. z. rozklad zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Podľa ust. § 7 písm. f/ zák. č. 506/2009 Z. z. sa označenie nezapíše do registra na základe námietok proti zápisu označenia do registra podaných podľa § 30 užívateľom nezapísaného označenia alebo iného označenia používaného v obchodnom styku, ak je označenie zhodné alebo podobné s nezapísaným označením alebo iným označením používaným v obchodnom styku, ktoré týmto používaním na území Slovenskej republiky alebo vo vzťahu k územiu Slovenskej republiky nadobudlo rozlišovaciu spôsobilosť pre zhodné alebo podobné tovary alebo služby používateľa pred dňom podania prihlášky a takéto označenie nemá iba miestny dosah.

Povinnosťou správneho orgánu v predmetnej veci bolo skúmať, či sú splnené zákonné podmienky pre postup v zmysle citovaného zákonného ustanovenia.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Treba zdôrazniť, že z ustálenej judikatúry v správnom súdnictve vyplýva, že konanie na správnom súde nie je pokračovaním správneho konania. Pre správny súd je rozhodujúci skutkový stav zistený správnym orgánom v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Z podkladov súdneho spisu, ako aj administratívneho spisu žalovaného, je zrejmé, že medzi žalobcom a žalovaným je spornou skutočnosť, či namietateľ používal namietané označenie v čase pred podaním

prihlášky a v rozsahu ako to citované zákonné ustanovenie vyžaduje. Žalovaný v tomto smere poukázal na právny názor súdu uvedený v rozsudku sp. zn. 23S/24/2009-110 z 24. februára 2010, proti ktorému sa žalobca neodvolal, a tiež na dôkazy predložené účastníkmi správneho konania, ktoré predchádzali vydaniu napadnutých rozhodnutí a z ktorých vyplýva, že kolízna bielo-modro-červená kamufláž (namietané označenie) bola používaná leteckou akrobatickou skupinou „C. B.“, ktorá existovala v rokoch 1991-2004 a ktorá používala pre svoj výcvik a vystúpenia lietadlá typu L-39 s touto farebnou kamuflážou už od roku 1992. Lietadlá boli od roku 1993 majetkom Slovenskej republiky v správe Ministerstva obrany SR (a pred rokom 1993 v správe Ministerstva obrany ČSFR). Akrobatická skupina „C. B.“, ktorá nemala vlastnú právnu subjektivitu a tvorili ju profesionálni vojaci, sa počas uvedeného časového obdobia, teda pred podaním prihlášky ochrannej známky zúčastnila viacerých verejných vystúpení v SR a v zahraničí. Žalovaný zhodne ako namietateľ nepopiera tvrdenie žalobcu o existencii akrobatickej skupiny „C. B.“ aj v čase existencie ČSFR (pred 1. januárom 1993). V správnom konaní nebola existencia tejto akrobatickej skupiny sporná, pričom skutočnosť, že existovala a používala lietadlá s farebnou kamuflážou (namietané označenie) zhodnou s prihláseným označením, či už pred vznikom samostatnej SR alebo po jej vzniku, je aj podľa názoru odvolacieho súdu v neprospech žalobcu.

Pokiaľ žalobca v rámci odvolania tvrdil, že predchodcu akrobatickej skupiny „C. B.“ „M. R.“ tvorili aj civilisti, odvolací súd ohľadne tejto námietky považuje za potrebné uviesť, že pre posúdenie veci je právne irelevantná. V správnom súdnictve platí koncentračná zásada. Súd nevyhľadáva za žalobcu konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré podľa § 249 ods. 2 <. O.s.p. majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom, ktorým je podľa § 250h ods. 1 <. O.s.p. veta za bodkočiarkou) viazaný. Súd teda nemôže z vlastnej iniciatívy za žalobcu nahradiť žalobné dôvody ani sám nevyhľadáva ďalšie možné vady napadnutého rozhodnutia. Keďže predmetom súdneho preskúmania je zákonnosť rozhodnutia (nie jeho vecná správnosť), má včasné, správne a úplné formulovanie žalobných dôvodov zásadný význam. Táto požiadavka na žalobcu je v správnom súdnictve o to významnejšia, že podľa § 250h ods. 1 <. O.s.p. je súd viazaný rozsahom žaloby od jej podania a žalobca uplynutím dvojmesačnej lehoty od doručenia napadnutého rozhodnutia správneho orgánu nemá možnosť požadovať odpustenie zmeškania tejto lehoty.

Z ustanovenia § 249 ods. 2 <. O.s.p. vyplýva i zásada *iudex ne eat ultra petita partium* (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorú musí súd zásadne aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúma na základe podanej žaloby zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia.

Súd v správnom súdnictve preskúma rozhodnutie a postup orgánu verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe t.j. v medziach žaloby (§ 250j ods. 1 <. O.s.p.). Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný a nemôže ho prekročiť. Tu platí v správnom súdnictve koncentračná zásada, keď žalobca môže žalobné dôvody síce meniť, avšak rozširovať ich môže len do konca lehoty na podanie žaloby. Po uplynutí tejto lehoty už nie je možné v priebehu konania vznášať ďalšie námietky a výhrady proti žalobou napadnutému rozhodnutiu, a to ani v replike na vyjadrenie žalovaného ani na pojednávaní. To znamená, že k žalobným bodom uplatneným po uplynutí lehoty na podanie žaloby správny súd nemôže prihliadať.

Je preto výlučne vecou žalobcu, aby stanovil medze súdneho prieskumu, a to tak po stránke kvantitatívnej (označením výrokov rozhodnutia, ktoré žiada preskúmať), ako aj kvalitatívnej (uvedením konkrétnych žalobných dôvodov). Iba v lehote podľa § 250b ods. 1 <. O.s.p. je možné rozšíriť rozsah napadnutia rozhodnutia. Rozšírením rozsahu napadnutia rozhodnutia sa chápe nielen rozšírenie žaloby o ďalšie výroky, ale aj o rozšírenie žalobných dôvodov, t. j. vytknutie ďalšieho rozporu so zákonom alebo uvedenie ďalšieho porušenia žalobcových práv.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so žalovaným ohľadne aktívnej legítimácie Ministerstva obrany SR vo veci podania námietok podľa § 7 písm. f/ zák. č. 506/2009 Z. z. ako aj ohľadne preukázania splnenia všetkých podmienok pre úspešné uplatnenie námietok podľa tohto ustanovenia, t.j. že namietané označenie nadobudlo vo vzťahu k prihláseným tovarom (lietadlá), používaním rozlišovaciu spôsobilosť pre Ministerstvo obrany SR ako subjekt v správe ktorého boli lietadlá nastriekané týmto

namietaným označením.

K tvrdeniu žalobcu ohľadne nevysporiadania sa súdu s listom p. R.. K. z 12. septembra 2005 a s rozhodnutím Armády ČR o prestriekaní lietadiel, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že list p. R.. K. sa týka námietkového dôvodu uvedeného v § 7 písm. i/ zák. č. 506/2009 Z. z. (skoršie autorské práva), pričom žalovaný a aj súd nepovažoval Ministerstvo obrany SR za aktívne legitimovaný subjekt pre podanie námietok z tohto dôvodu, teda namietateľ nebol v tejto časti podaných námietok úspešný. V posudzovanej veci však namietateľ preukázal splnenie všetkých podmienok pre úspešné uplatnenie námietok podľa § 7 písm. f/ zák. č. 506/2009 Z. z., pričom tvrdenia uvedené v liste p. R... K. boli vo vzťahu k tomuto námietkovému dôvodu právne bezvýznamné. Vo vzťahu k rozhodnutiu Armády ČR o prestriekaní lietadiel na štandardnú kamufláž (rok 2002) odvolací súd sa stotožnil so žalovaným v tom, že táto skutočnosť je v neprospech žalobcu, keďže tým sám potvrdil, že lietadlá boli pred týmito prestriekaním vo farbách akrobatickej skupiny „C. B.“, teda v kolíznej bielo-modro-červenej kamufláži (namietané označenie), pričom k rovnakému záveru dospel aj krajský súd v rozsudku č. k. 23S/24/2009-110 z 24. februára 2010, proti právnomu záveru ktorého žalobca odvolanie nepodal.

Tvrdenia žalobcu ohľadne preukázania oprávnenosti jeho nároku na zápis prihláseného označenia do registra ochranných známk, keďže úrad 12. novembra 2008 jeho návrhu vyhovel, sú aj podľa názoru odvolacieho súdu právne bezvýznamné. Po vrátení veci Krajským súdom v Banskej Bystrici žalovanému na ďalšie konanie, Úrad priemyselného vlastníctva SR rozhodnutím č. POZ 1503-2004 zo 6. mája 2010 zápis ochrannej známky č. 223 233 zrušil a prihlášku ochrannej známky značky spisu POZ 1503-2004 vrátil späť do konania, ktoré sa už skončilo s opačným výsledkom, t. j. v prospech namietateľa, keď prihláška bola zamietnutá.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku.

Odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne nové právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil a s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. stotožnil, vychádzajúc pritom zároveň z rozsahu a dôvodov odvolania, ako aj z rozsahu a dôvodov podanej žaloby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal, žalovanému zo zákona právo na náhradu trov konania neprináleží a účastník MO SR priznanie trov konania nepožadoval.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.